

Božie volanie

Povolanie znamená vedieť, že Boh ma má rád, že so mnou počíta. Sv. Augustín hovorí - je jediná vôľa Božia, aby svet vedel, že je milovaný od Boha Otca. Nachádzať Boha a v ňom naplnenie zmyslu celého života. Cesty sú rôzne, cieľ je jeden.

Zacítili lásku Božiu, napríklad: že im bolo veľa odpustené - a náhle sa všetko zmení. Mária Magdaléna - mnoho sa jej odpustilo, lebo mnoho milovala - povedal sám Ježiš. Preto aj mýtnik povedal - vynahradím všetko štvornásobne. Svätý Pavol sa zmenil zo Šavla na Pavla. Sv. Ignác - čítaním životopisov, Sv. František, sv. Augustín.

Vedľa tejto skupiny je i druhá. Sv. Alojz už ako chlapec bol schopný sa zasvätiť Bohu. Sv. Terézia v Dejinách duše opisuje svoje povolanie ku svätosti. Sv. Sergej Radonežsky - vraj už od najútlejšieho veku sa klonil len k chvále Najsvätejšej Trojice. O Panne Márii vieme, že je bez poškvrny počatá.

Sv. Alžbeta za dvadsať štyri rokov svojho života bola snúbenicou, manželkou, matkou štyroch detí, vdovou, dobrodinkou, kňažnou i žobráčkou. Ale vždy nadovšetko zbožnou.

Napriek tomu sa hovorí, že mladosť je najkrajšie obdobie ľudského života. Veríte tomu? A tu je veľmi dôležité práve povolanie. Narodili sme sa, aby sme splnili svoje poslanie. Je to niečo vznešené, je to najhlbší zmysel nášho života, zasahuje celé naše

prirodené i nadprirodené bytie. Z neho vyrastá všetko ostatné jednanie. Napríklad: chlapec príde na to, že má pomáhať ľuďom ako lekár alebo ako kňaz alebo ako stolár. Dievča - ako zdravotná, alebo ako rehoľná sestra. Od chvíle volania všetko ustupuje ako nepodstatné - zdravie, námaha, rodičia, dobro zamestnania, život.

Otázka pekného mladého kresťana nestojí aký má byť dobrý chlapec, dievča, ale ako ja s tým, čo mám a čo som, či sa môžem dať do služby Božej lásky. Ako cezo mňa môže prísť čím viac Božej lásky na svet. Je to program reálny, krásny vhodný a každému možný.

Povolanie je odpoveď na Slovo, na Lásku Božiu, ktorá nás stvorila a vykúpila. Napríklad: niekto sa zamiluje. Či stojí, alebo sedí, vidí hlavu... to, ak vie, že toho druhého stvoril Boh - pre teba. Jeho úsmev je úsmev Boží pre teba. Jeho slová sú pozdravom Božím pre teba.

No záverom treba zdôrazniť a to nielen mladým, že každé povolanie - i to kňazské, i k manželstvu, i to rehoľné - je neopakovateľné originálne a krásne. Ale vyžaduje zodpovednú prípravu a veľkodušnú vytrvalosť. Zvažujme, pestujme a opatrujme ho všetci s posvätnou úctou, veď ho dáva Boh. A preto nech je ono každému jeho životnou radosťou. Najmä v spolupráci, ku ktorej sme pozvaní a to nielen vnútri Cirkvi, ale i so všetkými ľuďmi dobrej vôle.

Alfonz Vladimír Sabo, farár

R.: Chváľ, duša moja, Pána.

- 1 *Pán zachováva vernosť naveky,
utláčaným prisudzuje právo.*
- 2 *hľadujúcim dáva chlieb.
Pán vyslobodzuje väzňov.
- R.*
- 3 *Pán otvára oči slepým,
Pán dvíha sklúčených,*
- 4 *Pán miluje spravodlivých.
Pán ochraňuje cudzincov.
- R.*
- 5 *Ujíma sa sirotu a vdovy,
ale hatí cesty hriešnikov.*
- 6 *Pán bude kraľovať naveky;
tvoj Boh, Sion, z pokolenia
na pokolenie.
- R.*

Nerozhoduje bohatstvo, ale srdce

„Ty nemáš sociálne citenie,“ povedal mi farár s nádychom humoru na fare v bohatej štvrti juhoafrického Durbanu. Nevedel som, kam mieri. Ani jeho fara nebola na môj vkus najchudobnejšia, práve naopak. Problém spočíval v tom, že som si ráno ustlal posteľ. Mať na to slúžku som považoval za niečo ponižujúce a naopak, upratať si sám za prejav skromnosti. Farár to videl inak: „Naschvál hľadám pre ňu nejakú prácu, lebo z tých pár rendov živí celú rodinu. Ak odmietneš jej pomoc, necháš ju hladovať.“ Na tému sociálnych nerovností sme tam diskutovali veľmi často. Luxusné centrá a veľmi biedne periférie bijú na južnej pologuli priam do očí. „Musel som si celé roky platiť školu a internát, ak by aj oni študovali, tiež si mohli zarobiť viac. Teraz si myslia, že my bohatí máme zadarmo kartičku a vďaka nej sa nám peniaze samy sypú z automatu. Čo všetko musím platiť za svoj veľký dom, ktorý mi závidia...“ To boli argumenty bohatých. Chudobní mali celkom iné. Študovať nemali za čo a celková zanedbanosť bola jedným z prejavov chudoby, za ktorú nemohli.

Ako vidieť z nedeľných čítaní, sociálna nerovnosť poznačuje celé dejiny. Prorok Amos v ôsmom storočí pred Kristom ostro vyčíta luxusný život mladej vládnucej vrstve, žijúcej v prepychu z mozoľov chudobných. Akoby hovoril o dnešných rýchlochobohatíkoch. Vyčíta im tvrdosť srdca, nespravodlivosť voči chudobným a pyšné úsilie vyrovnáť sa Bohu. Predpovedá im, ako pôjdu medzi prvými v zástupe zajatcov, olúpení o všetko.

Podobenstvo o boháčovi a Lazárovi patrí k najznámejším. Poznali ho dokonca aj bojovní ateisti a používali ako príklad „ópia ľudu“. Vraj Cirkev odvracia oči chudobných od pozemských krívd poukazom na blažený život v nebi. Práve toto podobenstvo dokazuje pravý opak: od toho, ako sa správame k chudobným, bude závisieť celá večnosť! Na poslednej životnej križovatke sa medzi cestou do nebeského kráľovstva a večného ohňa bude rozhodovať podľa toho, aký kto zaujímal počas pozemského života postoj voči bližným v ich hmotných a duchovných potrebách. Týmto podobenstvom Ježiš neútočí na city, ani neponúka sociologický model spravodlivej spoločnosti, ani kritériá rozdeľovania hmotných dohier. Ide mu o srdce človeka, živenej vierou a horiace láskou. Majetok nie je zlý. Boh zveril človeku celý svet, aby nad ním vládol. Hriech to obrátil naruby a hmota ovláda človeka. Ľudské srdce je odvtedy náchylné priľnúť k bohatstvu. Myslí si, že čoraz viac nadobúda, a pritom stráca seba a stáva sa otrokom vecí. Len ak postavíme Boha na miesto, ktoré mu patrí, aj hmotné veci nájdú svoje správne miesto. Nielen zlato, aj auto, dom a iné dobrá majú schopnosť zaslepiť. Človek sa rád vidí v ich lesku a stráca pohľad na Boha i potreby bližných. Nezaberú ani záznaky, dokonca ani ak by niekto z mŕtvych vstal. Zo začarovaného kruhu sa môže dostať len skokom viery. Uveriť, že majetok, čas i schopnosti sme dostali na rozdávanie a začať podľa toho konať. Lebo „súd bez milosrdenstva čaká toho, kto neprekazoval milosrdenstvo“ (Jak 2,13). Len milosrdenstvom možno získať najväčší majetok, dedičstvo Abrahámových synov.

Marián Gavenda

Učme sa správne modliť a spievať

Nesprávne

Sláva Bohu na výsostiach...Veď len ty si Svätý, len ty si Pán, len ty ~~si~~ si Najvyšší Ježišu Kriste...

Správne

Sláva Bohu na výsostiach...Veď len ty si Svätý, len ty si Pán, **len ty si Najvyšší** Ježišu Kriste...

Oznamy

- V piatok 1. októbra 2010 je prvý piatok v mesiaci. Spovedať budeme od pondelka do piatku od 17,00 h.
- Minulú nedeľu sa konala zbierka pre potreby farnosti. Táto zbierka bude určená na vyhotovenie nového čalúnenia do kostolných lavíc. Na tento účel sa vyzbieralo 492,17 Eur (14 827,- Sk). Za vaše milodary vám vyslovujeme úprimné: Pán Boh zaplať!
- Na prvú nedeľu 3. októbra 2010 sa po modlitbe posvätného ruženca a litániách uskutoční výmena ružencových tajomstiev.
- V sobotu 2. októbra 2010 je prvá sobota v mesiaci alebo fatimská sobota. Po sv. omši sa budeme modliť fatimský svätý ruženec.

Úmysly Apoštolátu modlitby OKTÓBER 2010

Všeobecný: Aby sa katolícke univerzity čoraz viac stávali miestami, kde vo svetle evanjelia možno zakúsiť harmonickú jednotu medzi vierou a rozumom.

Misijný: Aby Svetový deň misií poskytol príležitosť pochopiť, že úloha ohlasovať Krista je veľmi potrebná služba Cirkvi pre blaho ľudstva.

Úmysel KBS: Aby sa spoločnou modlitbou posvätného ruženca v našich rodinách i chrámoch prednášali prosby za zasvätené osoby a nové duchovné povolania.

Sväté omše v 26. týždni Cezročného obdobia (C)

27.IX. pondelok

18.00 Na úmysel darcu

28.IX. utorok

18.00 Za *† Jozefa a Pavlína Halešových a syna Františka*

29.IX. streda

18.00 Za *† Michala a Annu Vavrinčíkových a rodičov*

30.IX. štvrtok

18.00 Za *† Jozefa a Annu Horváthových*

1.X. piatok – Prvý piatok

18.00 Za *† Antona a Annu Lopošových*

2.X. sobota

8.00 Za *† Jozefa a Agnešu Hájičkových*

Upratovanie kostola č.d. 421 - 456

3.X. 27. nedeľa cezročného obdobia

8.00 Za *† Alojza Polakoviča, manželku a rodičov*
Lektori: Šuplatová, Hrdlovičová K.

9.15 Za farníkov

Lektori: Kordošová, Pešková

Liturgický kalendár

27.IX. pondelok sv.Vincent de Paul, kňaz

28.IX. utorok sv.Václav, mučeník

29.IX. streda sv.Michal, Gabriel a Rafael, archanjeli - sviatok

30.IX. štvrtok sv.Hieronym, kňaz a učiteľ Cirkvi

1.X. piatok sv.Terézia z Lisieux, panna a uč.Cirkvi

2.X. sobota sv.Anjeli strázcovia

Múdrosť Tuarégov

„Nemôžete veriť ničomu, čoho sa bojíte,“ povedal jeden starší Tuarég vo vynikajúcej televíznej reportáži mladej žene, ktorá chcela zažiť stretnutie so slonmi v púšti. Skúsený znalec slonov a života v púšti jej chcel totiž pripomenúť, že ak má strach, nemala by sa k slonom priveľmi približovať. Slony totiž zaciťia jej strach a budú naň reagovať. A táto ich reakcia môže byť pre ňu nebezpečná. Tak je to so slonmi a so všetkým, čo na jednej strane vyvoláva zvedavosť a na druhej strane posvätnú úctu. Nie je však toto poučenie oveľa širšie? Toto konštatovanie človeka žijúceho v púšti triafa presne do podstaty každého skutočného vzťahu. Aj keď ide o vzťahy medzi ľuďmi, ale aj keď ide o vzťah medzi človekom a mocou, človekom a inštitúciou, a napokon - človekom a Bohom. Nemôžeme veriť nikomu, koho sa bojíme. Takým sa zväčša vyhýbame.

Zdá sa, že Tuarég vyslovil múdrosť, ktorá má hlboký zmysel. Napokon, neukazuje vari táto múdrosť predovšetkým na nás? Strach je naša emócia. Môže sa objaviť z pocitu vlastnej nemohúcnosti alebo slabosti vo vzťahu k iným a môže sa objaviť aj ako reakcia na prežívanie vlastnej omylnosti. Pravda, občas máme bezdôvodný strach z niečoho neznámeho a nového. To však môžeme zaradiť medzi prirodzené javy, lebo každé učenie sa, všetko neznáme vyvoláva nepríjemné pocity. Marie Curie povedala: „Čo sme pochopili, toho sa už nebojíme.“ Náš strach je na jednej strane predsa len skúsenosťou, ktorá je najužšie spojená s nevedomosťou alebo nepoznaním tak seba, ako aj niekoho a niečoho iného. Niečo mimo nás určitým spôsobom vyvoláva vždy odpor, a teda aj ohrozenie našej integrity. Ale potreba človeka vyjsť zo seba, lebo takým spôsobom transcenduje, prekonáva sám seba a realizuje sa, je silnejšou životnou energiou. Preto sa naša konfrontácia so strachom, jeho odvážne prežívanie, ukazuje ako výraz životnosti.

A ako je to s Bohom? Boh vstúpil do nášho vedomia mnohými spôsobmi. Najviac však obrazmi, porovnávaním alebo, ako sa to trochu vedeckejšie povie, antropomorfizovane, teda tak, že sa mu pripisovali ľudské vlastnosti. Hnevá sa, ale je aj nežný, zlostí sa, ale je aj vládny, odpúšťa, ale aj hrozí, ničí, ale aj obnovuje, privádza do pekla a vyvádza odtiaľ, ako by to povedal žalmista. Z klenotnice Biblie by sme mohli použiť tisícky podobných obrazov. No podobné antropomorfizmy sa môžu nájsť aj v Koráne a iných svätých knihách jednotlivých náboženstiev. Človek jednoducho potrebuje obraz, aby sa vôbec vyjadril a aby niečo pochopil.

Všetky tieto obrazy, či si to už želáme, alebo nie, sú hlboko vryté do našej duše. Boh, ako ho vidia kresťania podľa Ježišovho zvestovania, má tiež veľa podôb, mnoho rôznych vlastností, ktoré sa uchovávajú v duši a v podstate je všetko s nimi v poriadku, kým nezačne vnútorný rast človeka, kým si človek nezačne klásť isté dôležité otázky, kým nie je zvedavý. Tieto otázky môže v nás prebudiť nejaký náš problém, trápenie, vina, slabosť, ale rovnako aj nejaké podnety, ktoré začnú vystupovať z podvedomia. Obyčajne sa to stáva v prelomových rokoch - keď už nie sme mladí, ale ešte nie sme ani starí. Tak sa napríklad môžeme spýtať, ako je možné, že veríme, ak sa bojíme, že Boh nás bude súdiť, trestať, uvrhne nás do pekla a podobne? Podrobujeme skúške našu skutočnú vieru v Boha

lásky, odpúšťania a dobroty. Jedny antropomorfizmy sa bijú s inými a človek sa ocitne uprostred krízy.

Strach z trestu, strach, že nás Boh potrestá, strach, že budeme prísne odsúdení, ničí vieru. „Láska nepozná strach,“ konštatoval sv. Ján. Tam, kde je strach, tam nie je láska. Medzi tými, ktorí sa majú radi, strach neexistuje. Strach vzniká iba vtedy, keď sa človek začne cítiť nemilovaný, neslobodný alebo, ak zradí niekoho lásku. Nie sú to však všetko obrazy a antropomorfizmy, ktoré sme priveľmi ľahko pripisovali Bohu? Ak je Boh láska sama a ak sme okúsili túto lásku, tak sa už viac nebojíme. Strach zmizol. Skúsenosť biblického žalmistu hovorí: „Aj keby som mal kráčať údolím smrti, zla sa nebojím, lebo ty si so mnou.“ Boh podľa tejto skúsenosti vlastne rúca strach človeka a je zárukou jeho odvážnej konfrontácie so životom, a tak aj so samotnou smrťou. Ak sa teda niečoho alebo niekoho bojíme, ako mu môžeme veriť? Odhalenie strachu v našom živote je odhalenie nedostatočnej viery, respektíve nedostatočnej lásky. Neveríme tomu, koho sa bojíme, a bojíme sa toho, koho nepoznáme. Musíme sa preto vydať na púť do vlastnej púšte. Slony sú iba obrazy, symboly, paradigmy...

Anton Šuljič „Dobry manažér“

Zoslal si mi anjela

*Dobrotivý Bože,
po mojom boku si postavil anjela strážneho,
ktorý ma sprevádza a prehovára ku mne v tichých
poryvoch môjho srdca.
Preto ťa prosím, posilni moju vieru v anjela strážneho,
ktorý mi pomáha.
Učiň ma vnímavým pre jeho slová.
Daj, nech nado mnou všade drží ochranné krídlo.
Keď myslím na svojho anjela strážneho, hovorím mu:
„Musíš byť so mnou trpezlivý, pretože ti často unikám a
nestojím o tvoju pomoc.
Som presvedčený o tom,
že dokážem cestou kráčať sám,
i volám ťa, až keď si neviem rady.
Ďakujem ti, že to so mnou vydržíš aj vtedy,
keď neviem vydržať sám so sebou.
Ďakujem ti, že ma neopúšťaš ani vtedy,
keď som sám seba celkom opustil.
Ďakujem ti, že ma stále sprevádzaš
aj na obchádzkach a slepých uličkách môjho života.
Veríš mi, že opäť nájdem svoju cestu.
Daj, nech ťa počúvam
a neunikám ti príliš dlho,
ale nech hľadám u teba ochranu.
Boh ťa poslal, aby som kráčal tou správnou cestou.“
Milosrdný Bože, ďakujem za anjela,
ktorého mi posielal v každej životnej situácii, aby som sa
nikdy necítil sám.
Vďaka ti Bože za posla, ktorého si poslal ku mne.
Vďaka ti, môj strážny anjel,
že ťa zoslal Boh a ty so mnou kráčaš
po všetkých mojich cestách.
Amen.*

Anselm Grün OSB „Daruj mi široké srdce-modlitby“

HOLUBY Holuby sú známe tým, že aj z veľkej vzdialenosti vedia nájsť cestu domov. Jeden holub, ktorý bol vycvičený na vojenské účely, preletel dokonca viac než 3 700 km, aby sa dostal domov.

To bol dôvod, prečo vedci považovali za niečo veľmi pozoruhodné, keď v roku 1988 vypustili vo Francúzsku 3000 domácich holubov a takmer žiadnemu sa nepodarilo nájsť cestu domov. V čom bola chyba? Vedci zistili, že jedna z vecí, ktoré pomáhajú holubom správne sa navigovať, je magnetické pole našej Zeme. V tomto prípade došlo dva dni pred vypustením holubov na povrchu Slnka k obrovskej erupcii žiarenia. Žiarenie síce dočasne, ale vážne narušilo magnetické pole Zeme. Holuby to zmiatlo až do tej miery, že neboli schopné nájsť cestu domov.

Podobne je to aj s nami. Veľmi ľahko sa môže stať, že pre niečo narušené v nás, ako je nedôvera, nezáujem, ľahkovážnosť alebo cynizmus stratíme v živote ten správny smer - smer, ktorý nás bude viesť k plnohodnotnému životu, k dobru a ku skutočnému prežívaniu lásky. K životu, ktorý budeme prežívať v Božej náručí.

Život mínus láska rovná sa nula!

Anonym

Lectio divina
Starostlivosť o chudobných

Lk 16,19-31
(Ježiš povedal farizejom:)¹⁹ Bol bohatý človek. Obliekal sa do purpuru a kmentu a deň čo deň skvostne hodoval.²⁰ Pri jeho bráne líhaval akýsi chudák menom Lazár, plný vredov.²¹ Túžil nasýtiť sa odpadkami z boháčovho stola, ale iba psy prichádzali a lízali mu vrede.²² Ten chudák umrel a anjeli ho zanesli do Abrahámovho lona. Zomrel aj boháč a pochovali ho.²³ Potom v pekle v mukách pozdvihol oči a zďaleka uzrel Abraháma a Lazára v jeho lone.²⁴ I zvolal: Otec Abrahám, zľutuj sa nado mnou a pošli Lazára, nech si namočí aspoň konček prsta vo vode a ovlaží mi jazyk, lebo sa v tomto plameni hrozne trápim.²⁵ No Abrahám odpovedal: Syn môj, rozpomeň sa, že ty si za svojho života dostával všetko dobré a Lazár zasa zlé. Teraz on sa tu teší a ty sa trápíš.²⁶ A okrem toho je medzi nami a vami veľká priepasť, takže nik — čo ako by chcel — nemôže prejsť odtiaľto k vám ani odtiaľ prekročiť k nám.²⁷ Tu povedal: Prosím ťa, otče, pošli ho do domu môjho otca.²⁸ Mám totiž piatich bratov. Nech im vydá svedectvo, aby sa nedostali aj oni na toto miesto múk.²⁹ Abrahám mu odpovedal: Majú Mojžiša a prorokov, nech

ich poslúchajú.³⁰ Ale on povedal: Nie, otec Abrahám. Ale ak príde niekto z mŕtvych, budú sa kajať.³¹ Odpovedal mu: ak neposlúchajú Mojžiša a prorokov, nedajú sa presvedčiť, ani keby niekto vstal z mŕtvych.

Ďalšie čítania: Am 6,1,4-7; Ž 146,7-10; 1Tim 6,11-16

1 ČÍTANIE:

Minulý týždeň sme uvažovali nad tým, čo znamená byť správcom všetkého, čo nám Boh dáva. Sám Lukáš nám opisuje toto podobenstvo, ktorým je Ježišovo učenie ďalej rozvité.

Zdá sa, že tohto boháča bohatstvo oslepilo. Videl Lazára v zúboženom stave pred svojím luxusným domom. Dokonca poznal Lazárovo meno (verš 24). Ale nespravil vôbec nič, aby mu pomohol.

Všetci Židia poznali Mojžišov zákon a proroci učili, že bohatí boli sociálne zodpovední za starostlivosť o chudobných. Tento muž porušil Boží zákon pre svoju sebeckosť. Iróniou je, že hoci nikdy nezdvihol prst, aby tak pomohol Lazárovi, neskôr prosí Abraháma, aby povedal Lazárovi, aby mu ten pomohol!

V pekle vzbudzuje v duši boháča ľútosť rodinné puto. Myslí na svojich bratov a prosí Abraháma, aby poslal Lazára, aby ich vystríhal. Nechce, aby skončili s takým trestom ako on. Abrahám mu odpovie, že majú Mojžiša a prorokov, aby ich varovali. To však boháčovi nestačí. Myslí si, že potrebujú, aby sa im prihodilo niečo dramatické - jeho rodinu by mohol presvedčiť jedine vzkriesený zo smrti. Abrahám mu odpovedá veľmi ostro: „...nedajú sa presvedčiť, ani keby ani keby niekto vstal z mŕtvych“, (verš 31).

Krátko po tom, ako boli povedané tieto slová, Ježiš umrie a vstane z mŕtvych. Abrahámovo tvrdenie sa potvrdilo a bolo správne vtedy aj dnes. Dokonca ani obrovský zázrak nepresvedčí tých, ktorí ignorujú výstrahy z Biblie. Je smutné, že aj dnes mnohí odmietajú uveriť v Ježiša ako Božieho syna a slúžiť mu ako svojmu milujúcemu Pánovi.

2 MEDITÁCIA:

- Čo nám v tomto čítaní Boh odhaľuje? Sme poslušní Božiemu učeniu v tejto oblasti nášho života?
- Uvažujme, či pristupujeme vážne k volaniu druhých o pomoc v núdzi. A to môže znamenať niečo viac, ako len prispievanie peniazmi. Čas strávený s druhými môže byť cenný práve tak isto.
- Porovnajme toto čítanie so slovami apoštola Pavla v 1Tim 6,17-19.

3 MODLITBA:

Ako je Boží zámer na pomoc chudobným a znevýhodneným odhalený v Ž 146? Modlime sa za svoju odpoveď na tento úmysel a modlime sa za všetkých, ktorí prinášajú útechu tým v núdzi.

4 KONTEMPLÁCIA:

Strávme nejaký čas uvažovaním o veľkosti Boha, opísanej v 1Tim 6,15-16

www.fara.sk/vistuka

www.vistucespektrum.sk

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice
vo Vištuku